

[Økonomiministeren.]

Yderligere kan jeg oplyse, at de midler, der gennem Danmarks erhvervsfond stilles til rådighed for eksportfremme, vil blive forhøjet med virkning fra det kommende finansår, ligesom regeringen i nær fremtid vil nedsætte et sagkyndigt udvalg med den opgave at undersøge problemerne omkring eksportens finansiering.

For så vidt angår finansieringen af kommunernes aktivitet, kan regeringen tilslutte sig grundsynspunktet i udvalgets redegørelse herom: at i en situation med høj beskæftigelse og med vedholdende pres på ressourcerne er det ønskeligt, at der opnås en højere selvfinansieringsgrad i kommunerne end hidtil, på samme måde som staten nu i en årrække har dækket alle sine drifts- og anlægsudgifter gennem beskatning. Der er gennem kommunalreformen skabt nye kommuner med et gennemgående mere bæredygtigt økonomisk grundlag. Et af formålene hermed har været at tilvejebringe et mere selvstændigt kommunestyre end nu, men det må vel være klart, at prisen for denne øgede selvstændighed også er, at kommunerne fører en sund finansiel politik. Lånefinansiering bør derfor først komme på tale i de kommuner, der også efter reformen har et relativt svagt økonomisk grundlag, og især når de samtidig er stillet over for større anlægsopgaver, som de såkaldte udviklingskommuner er det.

Det vil være i overensstemmelse med ånden i kommunalreformen, om denne bevægelse henimod øget selvfinansiering så vidt muligt realiseres af kommunerne selv uden en detaljeret statskontrol med låntagningen, og det er regeringens håb, at dette kan ske på det grundlag, som den nye lovgivning har skabt for det økonomiske tilsyn med kommunerne. Det vil derfor være ønskeligt, at der gennem samarbejde mellem kommunerne, de nye tilsynsråd og staten opnås en flerårig planlægning af kommunernes anlægsarbejder, der kan skabe mulighed både for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af finansieringen og for en jævnere

rytme i kommunernes investeringer, end vi hidtil har haft.

Det vil sikkert være realistisk at gå ud fra, at dette samarbejde først kan udvikles fuldt ud i løbet af nogen tid, når de nye kommuner og tilsynsråd er blevet fastere etableret. Det er dog regeringens opfattelse, at det ikke vil være forsvarligt at fortsætte med en kommunal låntagning af størrelsesordenen 2 milliarder kr. netto som i afvigte finansår. Regeringen vil derfor allerede i 1970-71 på de områder, hvor den har indflydelse på omfanget af de lånemidler, der tilflyder kommunerne, holde igen på den nye långivning og herunder søge iværksat de begrænsninger i kommunernes låntagning på obligationsmarkedet, som udvalgsredegørelsen har peget på. Endvidere vil regeringen pålægge tilsynsrådene generelt at søge den kommunale låntagning dæmpet, men på en sådan måde, at dette navnlig berører de kommuner, hvor der ikke er nogen økonomisk nødvendig motivering for lånefinansiering.

Med fremlæggelsen af dette samlede oplæg om kapitalmarkedets forhold skal jeg endnu en gang understrege, at det, der nu lægges frem til debat, er et langsigtet reformarbejde. Målet er at opnå dels en bedre balance i samfundsøkonomien som helhed og dermed også på kapitalmarkedet, dels en reform af kapitalmarkedet som sådant, så man søger at bevare de mange værdifulde sider af det danske realkreditsystem, men mindsker de ulemper og svagheder, systemet har vist sig at være behæftet med i en periode med stærk bevægelighed i de økonomiske forhold.

Jeg anser det for meget vigtigt, at vi ved behandlingen holder os dette langsigtede perspektiv for øje. Formålet med foranstaltningerne er at nå en bedre prioritering af investeringerne, en styrkelse af opsparende og en svækkelse af de inflationsskabende kræfter. Hvis disse mål kan nås, vil mange af de forhold, der umiddelbart tegner sig som ulemper eller som risiko ved forslagene, forsvinde eller blive af mindre